

GAZETA TRANSILVANIEI

Abonamentul: pentru Austro-Ungaria pe un an 24 cor.; pe 1/2 an 12 cor.; pe 3 luni 6 cor., pentru România şi streindtate pe un an 40 lei; pe 1/2 an 20 lei.

ZIAR POLITIC NAŢIONAL.

Apare seara, în fiecare zi de lucru.

Redacţia şi administraţia: Strada Prundului Nr. 15. Inscrisele se primesc la administraţie. Preţul după tarif şi înveştă Manuscrisele nu se înapoiază. TELEFON Nr. 226.

Îngrijirea copiilor.

După datele statistice adunate în decursul războiului, populaţia ţărilor în luptă scade nu numai prin moartea celor ce cad făcându-şi datoria faţă de Ţară, ci, în măsură mai mare încă, prin uriasa scădere a procentului de natalitate şi prin ridicatul procent al mortalităţii copiilor mici. Scăderea populaţiei, întrucât e produsă de cele două cauze — moartea eroilor şi reducerea procentului de natalitate — nu poate fi împiedicată prin nici un fel de măsură ce ar aplica-o cărmuitorii ţărilor; singur încheierea păcii îi va pune capăt. Cauza de-a treia, mortalitatea mare a copiilor mici, poate fi însă înfrântă dacă nu stărpim, prin creşterea şi îngrijirea mai igienică a copiilor mici. Şi guvernele şi deosebitele societăţi cu caracter umanitar sau naţional cearcă, prin toate mijloacele posibile, să se scărteze procentul mortalităţii copiilor mici, cari şi așa sunt tot mai puţini.

Credeam că nu e necesar să arătăm mai amănunţit motivele acestor strădăni. Va fi de ajuns să spunem că abea generaţiei ce se naşte acum îi va fi dat să continue viaţa — în toate manifestările ei — de-acolo de unde firul ei s-a rupt prin izbucnirea războiului. Generaţiile de azi cari poartă greul acestor vremi nemaipomenit de apăsătoare abea vor ajunge — prin muncă şi încordări uriaşe, — să reclădească ruinele războiului. Înainte de a fi săvârşită această restaurare, viaţa — în toate manifestările ei — nu va putea să facă nici un pas înainte, iar întru ajungerea acestei ţinte se va cheltui de sigur tot restul vieţii noastre, a generaţiilor de azi. Deci abia copiii mici de-acum vor ajunge în poziţia de-a putea merge mai departe. Ca propăşirea unui popor cel puţin de-atunci în colo, să nu stagneze, e necesar ca copiii de-acum să fie mulţi, să fie sănătoşi, să fie tari şi plini de viaţă.

Desigur tot atâtea cerinţi cari azi se pot împlini mai greu decât oricând. Datele statistice ne-au arătat totdeauna că mortalitatea copiilor mici provine în rândul cel dintâi din neprielnicele stări

igienice şi de alimentare, cari de multe ori isvorăsc mai cu seamă din neprieperea părinţilor, a mamelelor mai ales, şi nu numai din sărăcie. S'au dat îndrumări peste îndrumări sfaturi peste sfaturi şi de cei puşi în fruntea serviciului sanitar al ţărilor, şi de privaţi, cum să-şi îngrijească mamele copiii mici, cu deosebire sub vrâsta de un an.

Chiar la noi multe din conferenţele populare tractau acest subiect, şi în despărţimintele mai harnice ale „Asociaţiunii“ poate nu vom mai afla un singur sat, locuitorii căruia să nu fi auzit cel puţin odată sfaturi igienice cu privire la îngrijirea copiilor mici. În multe sate predica bisericească a luat în şirul subiectelor ce tratează şi aceste îndemnuri şi sfaturi igienice. Importanţa acestei chestiuni s'a cunoscut de mult şi la noi, pentru că mortalitatea copiilor noştri a dat totdeauna un procent foarte ridicat. Au mulţi copii ţăranii noştri, dar le şi mor mulţi. Care ar fi numărul nostru azi în această ţară dacă ne-ar fi reuşit cel puţin de patruzeci de ani încoace să reducem procentul de mortalitate al copiilor?

N'am şi şti spune ce înrăurire au avut prelegerile populare din timp de pace — cu caracter igienic — asupra ţărănimii noastre. Luând însă în vedere că propaganda e foarte tânăra şi că fatalismul românului, — după care Dumnezeu dă copiii şi tot El îi ia, dacă vroeste așa — se bizue în silă, putem să ne aşteptăm la prea puţine rezultate. Multe din sfaturile igienice în legătură cu îngrijirea şi hrana copiilor mici sunt şi destul de grele, ca să fie urmate de locuitorii satelor cari trăiesc sub cerul liber dela topirea zăpezii până cade cea proaspătă.

Greu de urmat şi în timp de pace, dar încă acum!

Intr'adevăr azi mamele acestor mici odrasle sunt nu numai „cap de muere“, ci şi „cap de bărbat“ la casa şi în câmp. Munca lor e întreită, încercită, şi grijea copilului lasă tot mai mult de dorit. Dacă cineva se miră că o ţărăncă cere preţuri nemai auzite, pe-un ou, pe-o păreche de pui, azi, când preţul tuturor lucrurilor a crescut îngrozitor — ar trebui să

meargă la sate şi să vadă ce muncă prestează azi o ţărăncă, o mamă dela ţară! Şi cele mai multe adună, pe lângă toată munca, abea cât e de lipsă pentru casă, sau nici atât. Ei bine, e prea firesc să aştepte de undeva şi ea o rebonificare a muncii sale.

O mamă care are azi pe cap toată grija economiei pe lângă groaza ce-o simte mereu în suflet pentru cel dus, desigur cade uşor în păcatul de a-şi griji copilul şi mai puţin decât până acum. Sunt chiar cazuri când copilul mort nu e prea jelit; mama se mângâie zicând: „Cine ştie, poate e mai bine așa! Poate tatăl său nu se mai reîntoarce!“

Starea aceasta sufletească e de priceput, însă nici decum nu e de aprobat. Mamele vor trebui, pe lângă toate lipsele, şi durerile ce le îndură, să priceapă că e mai bine să i se strice un car de fân în ploaie, decât să-şi lase copilul părăsit din cauza unei hărnicii care trece măsura. Vor trebui să înţeleagă că au datorii nu numai în ce priveşte chivernisirea averii, ci mai ales în păstrarea sănătăţii şi vieţii acelor cari vor moşteni averea. Căci ce folos va avea de ea, dacă soţul nu se va mai întoarce şi copilul i se va prăpădi?

Toţi conducătorii satelor noastre, preoţii, doctorii, învăţătorii vor avea datoria să alege cu sfatul, cu îndemnarea, cu ajutorul întru ajungerea acestei ţinte. Ei pricep desigur că micii copilaşi sunt o avere naţională, sunt poporul nostru de mâne, şi din acest motiv vor face tot posibilul, ca acest popor să fie sănătos şi tare.

În senzul acesta s'au împărţit din partea autorităţilor zilele trecute scurte îndrumări tipărite, tuturor intelectualilor de pe sate. Credeam că intelectualii noştri îşi vor împlini pe deplin datoria de luminători şi sfătuitoari în direcţia aceasta, fiind ea azi una dintre cele mai înalte datorinţe naţionale.

Nova artilerie grea pentru armata română. „Viitorul“ anunţă, că Regele Ferdinand al României a semnat un decret prin care se ordonă organizarea unei noi brigade de artilerie

grea. Noua brigadă va purta numele „Brigada a doua de artilerie grea“ şi se va compune din regimentul al 3-lea de artilerie grea existent şi regimentul al patrulea în formaţiune.

Propagandă pentru o pace echitabilă în Germania.

„N. P. Journal“ primeşte următoarea depeşe particulară din Berlin:

De curând înfiinţatul „Comitet naţional german pentru propagandă în favoarea unei păci onorabile şi mulţumitoare pe calea de mijloc“, în fruntea căruia se află principele Wedel va aranja la 1 August meetinguri în 50 de oraşe germane, la care vor lua cuvântul 50 de oratori.

În lista oratorilor se găsec nume de oameni de ştiinţă şi de politică, aparţinători la diferite partide. În Berlin va vorbi Adolf v. Harnack.

Un izvor de venit pe seama orfelinatelor.

de H. S. Iorga.

Am atras zilele trecute atenţiunea asupra lipsei de produse româneşti în comerţul cărţilor postale ilustrate. Fapt este că acest articol are piaţă solidă şi bine stabilită. Asupra părţii acesteia a chestiunii nu mai insist deci, ci doresc a atrage atenţiunea epitropiilor orfelinatelor noastre în primul rând asupra posibilităţii de a-şi asigura prin comerţul cu ilustrate un venit nou şi stabil, așa cum o fac aceasta „Schulverein“-ele din Austria şi o serie de societăţi de-ală Cehilor, apoi societăţile „Südmark“, „Ostmark“, „Wandervogel“, „Dürerbund“ etc.

Toate societăţile aceste editează ilustrate, cari pe lângă venitul de necrezut ce rezultă din vânzarea lor, mai fac şi propagandă scopurilor societăţilor. Sute şi sute de ilustrate a tipărit până azi „Schulvereinul“. Găseşti între ilustratele aceste pe toţi scriitorii, compozitorii, eroii, figuri istorice şi mitologice, ilustraţiuni la poezii şi cântecele mai cunoscute, obiceiuri naţionale ca b. o. „Sonnenwendfeier“ etc. Mai nou a apărut o serie desenată de Wacik Fr., pe care au reproduso-o şi „Paginile Literare“. Fiecare carte are dedesubt o inscripţie actuală ca b. o. „Wehre dein Recht, sei niemandes Knecht!“

Oare noi n'avem nimic de spus poporului, masselor de Români?

Efectul moral pe care-l produc ilustratele este mai mare şi mai sigur decât al celui mai celebru articol de ziar. Mai întâi pentru că articolul este

puţin cetit, iar cei puţini, cari se opresc asupra lui, nu-şi iau nici cel puţin osteneala să-l citească întreg — un desen spune însă deodată tot şi pe înţelesul tuturor.

De bună seamă trebuie să fie artiştii şi nu amatori mediocri acei din mâna căror ies produsele astea grafice. Nu ne putem plânge că nu este cine să deseneze. Avem o serie de artiştii cu pregătiri serioase academice, ba avem chiar un grafician de renume mondială, pe Matei. Epitropia orfelinatului bună oră din Braşov, s-ar putea adresa artiştilor cerându-le câte un original pentru ilustrate. Sunt convins că nici unul n'ar refuza de a se pune cu un desen în serviciul cauzei mari.

Având epitropia orfelinatului originale, să zicem 6—10, ar comanda la un stabiliment românesc de pildă la „Concordia“ din Arad sau ori unde, numai acasă să fie, ilustratele pe cari le poate vinde apoi „Uniunea Femeilor Române“ prin filialele cari aparţin Uniunii, în plic câte o serie întreagă, pentru o sumă anumită rotunzită. În fieşterea centru românesc şi-ar câştiga uşor deosebita orfelinatului. Epui-zându-se o serie, ar urma noi desene, nu repetări, astfel ar fi interesul publicului şi piaţa susţinute.

Ba ce priveşte partea morală, pe lângă propagandă am avea cu ilustratele acestea şi un înnopt al vieţii publice artistice din Ardeal şi Banat. De bună seamă vor fi originalele aceste mai mult literatură decât pictură, dar asta rezultă din faptul că azi întreg Ardealul şi Banatul are numai cultură literară, şi dacă voim să facem şi pictură, aceasta va trebui să fie democratică şi va porni dela literatură procurând astfel publicului nostru o măsură sigură, după care să înceapă a-şi forma judecata.

Artişti ardeleni nu pot azi umbra în extaz pe marginea mării vert-azurii, privind cum se scaldă în ea visurile de aur, nici nu pot săruta parfumul figurilor de lumină cari se plimbă printre florile de foc...pentru că, ce-i drept, „munţii noştri aur poartă“ dar „noi cerşim din poartă'n poartă“ şi aceasta trebuie s-o simţască artistul care creşte şi înfloresce pe tulpina sănătoasă a neamului.

Curente de artă exotice sunt să-mâna parazitiei, care este furigată pe tulpină, creşte şi înfloresce acolo, dar toată lumea vede că suge numai puterile trunchiului şi mâna sigură a grădinarului o îndepărtează. Dealtefel şi în Europa apuseană a urmat după prăbuşirea vieţii aristocratice democratizarea artelor, astfel că pictorii, poate involuntar, au căutat legături cu literatura pentru a se face pricepuşi burghezimei.

Aceasta este arta, care a stăpânit o jumătate a secolului XIX.

„In einer Zeit, als alle grossen Geister die Feder führten, nahm auch

În „Valea lacrimilor“.

(Daci văd. Nina Petra).

Dumitru Ursuleac nu era mulţumit cu soarta sa. Nu numai că nu era mulţumit, dar şi-o blăstema chiar — într'unele clipe de desneajede.

Spucea așa, îndreptându-şi privirea dărâz spre cer şi înclăştând pumnii a ameninţare: „Pentru ce mă cerci, Doamne? Pentru ce? Nu sunt fariseul, care se bate'n piept şi se laudă, cu privirea semeaţă, că n'a săvârşit nici o faptă păcătoasă — dar, Doamne, de ce mi-ai împărţit atâţia spini pe căra-rea vieţii, până când inima mea cere cu stăruinţă flori şi raze de soare? Cu cât este mai bun altul decât mine? Maşter mi-ai mai arătat frumseţile lumii acesteia lăsându-mă să întrevăd bogăţiile şi bunătăţile ei, ca mai apoi să-mi porunceşti să lănoezesc pe un morman de gunoi!...“

Şi mormanul de gunoi ştii care era? O slujbuţă plătită ca vai de ea într-o cancelarie de avocat, într-o odăiţă scundă, plină de întuneric — de trebuia să ardă zilnică întreagă becul de lumină dacă voia să scrie Ursuleac documentele împriicinărilor şi ale cărcotăşilor muşterii. Iar bunătăţile şi bogăţiile întrevăzute, dar închise înaintea nasului, erau — zilele tinereţii lui,

(căci Ursuleac avea acum mai bine de patruzeci de ani încheiaţi) zilele, când i-a fost hărăzit să vizeze lumea dalbă, ca ori care tinăr ce se respectă, plin de iluzii, stup de entuziasm.

Încet pe încetul i s'au fărâmiţat toate iluziile, precum se nimiceşte de dinte vremii chiar şi clădirea cea mai pompoasă, chiar şi opera de artă cea mai măreaţă, şi s'a închis Dumitru Ursuleac în tainţele sufletului său ca un melc în căsuţa sa — arătându-şi din când în când nemulţumirea printr-o căutătură piezişă aruncată spre cer, spre oameni, spre tot ce respiră şi se bucură de viaţă.

Nu era numai misantrop Dumitru Ursuleac, căci fuga lui de oameni s'ar mai fi putut ea explica, pe urma multelor desiluzii îndurate, la vârsta bărbăţiei, în preţinie, în iubire, în toate relaţiile sale cu oamenii — era mai mult: ură acuma chiar şi natura. El, care o îndumnezeia mai nainte! Judeca astfel: numai eu credeam că natura e singura, care nu poate să minţască pe lume. Stam să jur aceasta, fiindcă n'am puţinţa să mă ascund în sufletul unui animal, pe care-l însem noi, oamenii, bun, blând, îngeresc de bun. Dacă ne-ar fi dat să vedem cu alţi ochi cu alte simţuri lumea asta animală şi a plantelor — cu câtă oroare ne-am întoarce faţa şi dela ea! Nu numai homo homi-

ni lupus, nu, ci toate vietăţile, toate, toate, să războiesc pe viaţă, pe moarte şi — cel mai tare învinge pe cel mai slab, fără să mai fie vorba de dreptate sau de strămbătate.

Aşa a început Dumitru Ursuleac să se simtă nenorocitul nenorocitorilor şi să-şi blasteme soarte cu o elocvenţă satanică. Mefistofel şi-ar fi freat mâinile de bucurie, văzându-şi un muşteriu atât de minunat.

A început să învidieze. Da. Sufletul lui curat de mai înainte s'a umplut de lepra asta sufletească. Invidia surăsul unei feste tinere, invidia părechea de îndrăgostiţi, pe care o întâlnea pierdută pe cărările pădurii, invidia în bogătanul, pe care-l vedea trântit în faetonu-i pompos, picior peste picior — şi întreba mereu: Pentru ce? Pentru ce, Doamne, unuia norocul cu găleata şi mie o coajă mucegăită de pâine? Unde e dreptatea pe lume?

Într-o noapte, pe când se sbuciuma iarăş în aşternutul său şi pune pentru a căta zece-miia oară întrebările astea sardonice, i s'a arătat, înconjurat de o aureolă binefăcătoare, Isus Christos. El, chiar el. Li cunoştea Ursuleac faţa din icoanele de biserică, faţa aceea numai suferinţă, de pare întreagă un ochiu mare, dureros, al suferinţii.

— „Ursuleac!“ i-a zis Mântuitorul, punându-i mâna străpunsă pe umăr, „eşti nemulţumit cu soarta!“

Funcţionăraşul a privit spre Christ cu privirea semeaţă a omului, care nu mai are ce pierde şi care îşi permite luxul să fie răzvrătit, şi zise cu hotărâre: „Da! Sunt nemulţumit.“

— „Bine, Ursuleac, crezi tu că alţii o duc mai bine decât tine?“

— „Cred,“ zise răutăcios, funcţionăraşul.

— „Credinţa ta nu se întemeiază pe nimic. Ai slabă cunoştinţă de oameni. Tu nu ştii câtă durere zace în inimile oamenilor. Tu nu ştii că fiecare — mă 'ntelegi? — fiecare din muritorii îşi poartă crucea sa în valea asta a lacrimilor!...“

Ursuleac s'a ridicat în mâni din aşternut şi pieptul îi fremăta de par'că s'ar fi deslanţuit o furtună turbată într'ânsul. I treceau prin minte atâtea figuri cunoscute, atâtea oameni, pe cari i-a învidiat, încât buzele lui au început să suradă dureros şi să spună: „Nu cred, mântuitorule, nu cred.“

— „Nu crezi, Ursuleac,“ zise Christ, „şi nu ţi-o iau în nume de rău — fiindcă n'ai avut puţinţa să citeşti în sufletele oamenilor. Bine, am să-ţi dau prilej să te converteşti. Iacă — vino cu mine. Mergem în cancelaria stăpâ-

nului tău. Nu-i așa, stăpânul tău are mulţi clienţi? Să vedem ce vom găsi acolo.“

Şi au pornit amândoi — ca prin vis — şi ajungând li s'au deschis uşile înclinate, de par'că ar fi fost stăpâni peste iarba fiarelor.

Dar — ciudat! Dumitru Ursuleac zări într'un colţ de odăie un morman întreg de —nici nu ştia la prima vedere de ce — dar mai apoi a aflat ce sunt — erau neşte cruci. Cruci, cruci — de diferite mărimi şi de diferite greutăţi.

— „Ce sunt astea, Mântuitorule?“

Întrebă Ursuleac, cu îndrăzneală.

— „Stai Ursuleac, nu fi grăbit, nu fi rebel, căci în curând ai să-ţi pleci capul semeţ, plin de muştrări de conştiinţă! — Vezi asta este crucea ta. Toate năcăzurile tale, toate nopţile tale nedurmite, tot sbuciumul tău sufletesc, toate visurile tale neîmplinite — toate sunt intruchipate în crucea asta. Nu zic că este uşoară. Tu nu eşti mulţumit cu ea, Alege-ţi alta. Ai de unde alege. Aici ai o grămadă. Apucă-te de lucru. Eu aştept bucurios. Când vei fi găsit o cruce, care să-ţi se pară mai potrivită, spune-mi. Îţi dau puţinţa să deslegi taine, pe cari nu le poate deslega muritor. Ai să poţi ceti în sufletele oamenilor. Fiecare cruce va avea să-ţi povestească câte ceva.“

en Maler statt des Pinsels die Feder zur Hand! (Richard Muther) Goethe scria Iphigenia și Carstens ilustra poezii antice. Cornelius, Kaulbach, Piloty, Defregger, Munkácsy, Leca și alții, nu pictează, ci istorisesc, filozofează, propagă idei cu penelul — până!

Abea după ce a fost burghezimea capabilă de a aprecia arta pentru artă, s'a început căutarea legăturilor cu arta aristocraților, cu epocile vechi de artă. (Mai întâi servira ca model italienii primitivi, apoi Spania și maeștrii mici olandezi și în fine urmează plen airul.)

Vrem să fie lumină — și să a-prindem toate făclile pe câte le putem aprinde.

Operațiunile militare germane

Buletinul oficial pe ziua de 17 Iulie.

Câmpul de operațiuni dela vest.

Intre mare și Ancre în multe locuri Englezii și-au potențat focul lor la o mare violență. În regiunea Somme activitatea de artilerie a rămas în ambele părți foarte însemnată. Dușmanul a dat și atacuri parțiale, în cari Englezii au pătruns mai departe în Oivillers. Atacurile atacuri au adus cu sine lupte violente la sud dela Biaches, dar ele au eșuat deja în focul nostru concentric sau apoi nu au putut ajunge la o desvoltare deplină. Numărul prizonierilor făcuți în luptele din jur de Biaches se ridică la 4 ofițeri și 266 soldați.

Atacurile mai mari franceze, cari s-au început la 15 Iulie la ost dela Maas, au fost continuate până azi-dimineață.

În luptele sângeroase dușmanul nu ajuns la nici un rezultat, ci în unele locuri a pierdut teren.

Pe celălalt front nu s-au petrecut evenimente mai de importanță. O ieșire franceză în legătură cu o explozie la nord dela Oulches, a fost respinsă și am făcut explozii succese pe înălțimea Combres. O patrulă germană a adus la Lanfroicurt (în Lotaringa) câțiva prizonieri.

În 15 Iulie au fost scoase din luptă, afară de avioanele despre cari am anunțat eri, încă alte două: unul în luptă aeriană înapoi liniei dușmane (spre sud dela Somme), iar celălalt fiind împușcat de la pământ la Trest-lincourt (Oise) în frontul nostru.

La ost și sud-ost.

Grupul mareșalului Hindenburg: Un foc potențat a introdus la vest și la sud dela Riga atacurile unor forțe mai puternice dușmane. Aici s'a desfășurat o luptă violentă.

Grupul mareșalului principe de Bavaria Leopold: Nu s-au petrecut evenimente mai importante.

Grupul generalului Linsingen: La sud-vest dela Luck a fost oprit prin un contra-atac german un atac dușman și trupele au fost retrase înapoi de Lipa pentru scurtarea liniei de apărare, fără a fi conturbate de

cătră dușman. În alte locuri Rușii au fost cu ușurință respinși.

Armata generalului Bothmer: Situația e neschimbată.

Câmpul de operațiuni din Balcani.

Nimic uou.

Mișcarea revoluționară în Spania.

În Spania sunt la ordinea zilei mari turburări din cauza decretării grevei generale a împiegaților căilor ferate. Guvernul spaniol s-a văzut nevoit a decreta starea de asediu și a concentra trupe pentru susținerea ordinei și siguranței publice.

Mai nou se comunică peste Zürich următoarele amănunte:

Mișcările greviste din Spania, cari iau un caracter revoluționar, își au originea în agitația ocultă a unor agenți ententiști sosiți din Portugalia, cari vreau să pricinuiască guvernului spaniol neplăceri din cauza atitudinii sale stricte neutrale.

„Daily Telegraf“ anunță din Madrid:

Suspendarea trecătoare a constituției a avut de urmare manifestări în fața camerelor. Au fost mobilizați 30.000 oameni.

„Journal de Paris“ comunică din Madrid:

Revoluționarii și agitatorii principali au fost arestați.

Funcționari germani în ministerul Turciei. Ziarele din Constantinopol aduc știri, că au fost numiți mai mulți funcționari germani ca juriconsulți în ministerele de justiție, agricultură și de comerț ale Turciei.

Circulația comercială între Germania și America. O telegramă sosită la Rotterdam din Washington comunică, că guvernul american a declarat celui german de-a fi aplicat să mențină o circulațiune comercială în forma proiectată prin submarinul comercial „Deutschland“.

Dimisia generalului Sarrail. Peste Zürich sosește următoarea telegramă din Salonic:

Generalul Sarrail și-a prezentat dimisia, deoparte înăsprindu-se divergențele între el și poporație, dealtă parte neputându-se executa ordinele date de el. Sarrail proiectează transmiterea unui memoriu președintelui Poincare, informându-l despre urmările fatale ale nemulțumirii franceze în chestia situației militare.

Dați mici contribuiri anuale pentru Orfelinatul Uniunii femeilor rom. din Ungaria.

Contribuțiile sunt a se trimite președintei „Uniunii“ d-nei Maria B. Baulescu Brașov.

Pacea Germană.

Sub acest titlu organul oficial al partidului conservator român „Steagul“ publică următorul remarcabil articol:

Ori cât au încercat dușmanii Germaniei să prezinte marele războiu de astăzi ca isvorând din niște planuri nebune de cucerire a lumii, pe cari le-ar fi făcut împăratul și oamenii de stat Germani, ei n'au reușit de cât să dovedească neputința lor și ura pe care le-o inspiră munca, economia și ingeniozitatea germană.

Calomnia eghemoniei universale era o armă cu care Englezii în special căutau carne de tun efină pe toate piețele politice străine.

În repețite rânduri, cancelarul german, a afirmat caracterul pur defensiv al războiului german, și a demascat uneltirile perfide, grație cărora Anglia a reușit să închebeze coaliția pentru desființarea poporului german. Empiric și brutal, poporul englez nu înțelege să lupte cu comerțul și industria german pe căile naturale ale concurenței în calitate și efinitate, ci caută distrugerea Germaniei pentru a-i nimici comerțul și industria.

La această operă contra progresului omenirii, s'a asociat Franța condusă de politica „șovină și cocardieră“ a d-lui Poincaré, și Rusia atrasă de amorul Constantinopolului. Italia a fost vărată cu forța, iar acum Grecia se sbate în ghiarele politicii engleze ca o musculiță prinsă în pânza unui enorm paianjen.

Dar tocmai acum când au apărut mai clar de cât ori când caracterele egoismului și antiumanitarismului feroce a politicii engleze, când la noi se fac sforțări uriașe pentru a ne convinge să înlocuim pe Senegalezii și Indienii pieriți prin stâncile de la Galipoli, cancelarul german dă o nouă și definitivă lovitură perfidiei engleze, anunțând care sunt condițiile de pace ale Germaniei.

Germania vrea să fie sigură despre Franța și despre Rusia, pentru ca o nouă coaliție engleză să nu se mai poată alcătui și Germania vrea să fie neturburată în dreptul ei natural de a-și desvolta comerțul și industria.

Iată scopul războiului pentru Germania și iată condițiile în cari Germania e gata să încheie o pace.

Unde sunt planurile de cucerire a lumii? Care e poporul mic amenințat de militarismul german și care să aibă nevoie de protecția engleză?

De acum înainte prelungirea războiului rămâne o crimă contra umanității în sarcina poporului englez.

Englezii au stărnit lăcomia rusă, Englezii au ațâțat șovinismul francez, Englezii poartă răspunderea dezastrului pe care războiul l'a adus până acum și a celui pe care-l va mai aduce de acum înainte.

Egoismul feroce care conduce politica engleză, va mai putea duce la moarte milioane de oameni, va mai putea mări sarcinile sdrbitoare pe cari prelungirea războiului le pune pe spina tuturor popoarelor, el nu va putea ajunge însă la alte rezultate decât la acelea pe care morala sancționată de puterea formidabilă a imperiului german, le impune.

Politica engleză va da de astădată primul și ultimul faliment, căci o nouă reeditare a politicii coalițiilor morale și pustiitoare nu va mai fi posibilă. Lumea a avut prea mult de suferit de pe urma politicii perfide a Angliei, pentru a se mai asocia la operele ei de distrugere.

Liga pentru combaterea luxului.

Comitetul local brașovean.

Urmând exemplul altor state, s-a înființat și în Ungaria o ligă regnicolară a femeilor ungare, care urmărește salutarul scop de-a combate modelele costisitoare femeiești și a impune o cruțare cât mai mare în ce privește îmbrăcăminte.

În vederea organizării acestei ligi în Brașov suntem rugați din partea secretariatului comitetului brașovean al „Crucii Roșii“ să dăm loc următoarei adrese trimisă comitetelor tuturor reuniunilor de femei din loc:

Onorat presidiu!

În adunarea noastră generală ordinară din 1 Iulie a. c. am înființat comitetul local al ligii pentru combaterea luxului. Acest comitet local n'are scopul să înnulească numărul reuniunilor noastre de femei existente, ci urmărește propagarea acestei mișcări generale, care a fost îmbrățișată de reuniunea „Crucii roșii“ — în sânul singuretelor reuniuni de femei și în cerul publicului mare.

Prin votul unanim al adunării noastre generale a fost aleasă președintă a comitetului executiv, ce se va închebe, d-na contesă Géza Teleki. Acestui comitet vor avea să mai aparțină câte 2 membre din fiecare reuniune de femei, laolaltă deci vre-o 30 membre.

Alăturându-vă un extras scurt privitor la scopurile ligii, Vă rugăm să sprijiniți reuniunile noastre în nizuințele ei și a binevoi a ne nomina cele două dame, pe cari le veți delega din sinul reuniunii D-Voastră.

Brașov, 8 Iulie 1916.

Presidiul reuniunii.

Scopurile Ligei pentru combaterea luxului.

1. Delăturarea modelelor existente, care se folosește de prea multă stofă și care va lua la toamnă proporții și mai mari, dacă nu o vom combate la timp.

2. Facilitarea purtării hainelor nemoderne, fără a simți vreo jenă.

3. Economie în toate privințele. Pentru ajungerea acestor trei scopuri membrii Ligei se deobligă:

1. Să nu folosească modelele ziarelor de modă franceze și americane, cari pregătesc pentru toamnă o nouă modă costisitoare. Haine cu trenă, panier, cu gulere înalte, mâneci largi etc. pâlării de piele de căprioară, moda ghetelor cu carâmb înalt etc. să le abandonăm.

2. A purta hainele ce le avem, fără considerare la modă. A cere dela croitorese să execute hainele în cadrele modei de până acum și a nu folosi mai mult decât 4½ m. din stofele de-o lățime de 140 cm.

Folosirea de taft, catifea de bum-bac, alpaca etc. etc. se recomandă, fiind mai ieftine decât postavul. Prin aceste materii nu detragem nimic din trebuințele armatei.

Taxe de membri nu există, dar intrarea în șirul membrilor deobligă la cumpărarea insigniilor reuniunii (3 cor.) Aceste insignii se pot lua în primire în locuința prefectului (între orele 2—4 d. a.) și în prăvălia de bijuterii Orechowski în strada Vămiei. La cumpărarea acestor insignii, numele cumpărătoarei e luat în evidență, fiind considerată ca membră a ligei. Venitul curat, ce rezultă din cumpărarea insigniilor, se

folosește pentru scopurile copilașilor de față și a mamelor lor.

Reviste de modă nu se edau de cătră Ligă.

Moda noastră este îmbrăcăminte corăspunzătoare timpului serios. Cel puțin pentru durata războiului vom să ne desfacem de moda franceză costisitoare și păgubitoare.

Comunicatul Höfer.

Buletinul oficial pe ziua de 17 Iulie.

În nordul monarhiei.

În Bucovina ieșirile renoite ale Rușilor contra pozițiilor noastre la sud și la sud-vest dela Moldova, au rămas, ca și în zilele anterioare, fără rezultat. Dușmanul a suferit mari pierderi. În regiunea păduroasă la nord dela pasul Prislop au intrat în luptă din ambele părți detașamente de ecleraj și comande de incursiuni. La Zabie și Tatarow au fost respinse ieșiri rusești. La nord-ost dela Burkanow avant-posturile noastre au zădărnicit o încercare a dușmanului de a-și înainta tranșele sale contra pozițiilor noastre.

La sud-vest dela Luck Rușii au atacat cu forțe preponderante. Partea noastră de front dela Sklin a cedat în regiunea la ost dela Gorochow. Acoperite prin un contra-atac al batalioanelor germane, îndreptat contra flancului vestic, trupele cari luptau la sud dela Luck, au fost retrase înapoi la Lippei inferioare, fără a fi conturbate de dușman. La vest dela Torczyn a fost respins un atac de noapte al Rușilor.

La granițele italiene.

Focul artileriei dușmane contra pozițiilor noastre dela Borcola continuă și în sectorul limitrof, până la valea Aspach lupta de artilerie e destul de violentă. Pe frontul Dolomit pozițiile noastre la nord dela valea Peregrino și cele din regiunea Marmolata, pe frontul carintian, în sectorul Seebach și Raibler, au stat sub foc violent. Detașamente de infanterie italiană, cari au înaintat în valea Seebach, au fost respinse.

Câmpul de operațiuni din Balcani.

Nu s-au petrecut evenimente mai importante.

Generalul de divizie Höfer, locțiitorul șefului de stat major.

Evenimente pe mare.

O escadră de hidroplane a aruncat în noaptea de 16 spre 17 Iulie, cu mult efect, 90 bombe grele și ușoare asupra stabilimentelor gării și a obiectelor militare din Treviso. Un avion nu s-a mai reîntors.

Comandamentul flotei.

— „Prea bine, Doamne“, zise Ursuleac și — plin de nădejde — se apucă de lucru.

Mai întâi de toate își luă crucea proprie în spinare. O, grea i se mai părea! Parcă i-ar fi apăsât umerii în-treg crugul vremii. A trântit crucea la o parte. A luat alta și a încercat. Părea ușoară — dar cât era de grea, când a început chiar numai să-i atingă umărul!

— „Ce zici?“, întrebă Christos.

— „Nici vorbă!“

— „Bine — stai — mai încearcă. După fiecare încercare o să-vei ce ai respins.“

Și — minune! — în locul crucii respinse apărui în fața celor doi oaspeți ai cancelariei o ființă omenească. De unde venise? Era în puterea nopții — ușile erau încuiate! Când se uită mai bine Ursuleac, recunoscu pe bancherul Livezeanu. Era el, în persoană. Dar nu mai avea surășul de imperator trufaș pe buze. Fruntea îi era încrețită, degetele-i numărău: cinci, șase, șapte, opt — opt luni! „Ziua scadenței!“ șopti Livezeanu lui Ursuleac, la porunca lui Christ, „ziua scadenței!“

și sunt un om nenorocit! Nu mai pot să dau față cu creditorii mei!“

— „Și pe omul asta-l invidiam!“, suspină Ursuleac.

— „Alta“, zise Christ, și funcționarașul încercă altă cruce. Aceasta îi făcea cu ochiul de departe — părea de plută — dar când să pună mâna pe ea era de o sută de măji.

— „Uff! grea mai e!“

— „Grea, Ursuleac.“

— „A cui e? nici vorbă să o port eu!“ Ce ochi mari a mai făcut când i-a văzut stăpânul! Se putea să fie el? El, cel îmbrăcat todeauna de parc'ar fi fost scos din cutie, cu pantaloni todeauna călcați, înmănușat, cu cravată, care-i storcea gâtul Ursuleac admirativ.

Toată lumea îl ținea de craidonul cel mai mare și de fericitul-fericiților. Cine era ca el, când călărea semeț și arunca ochiade femeilor frumoase?! Și acum?

— „Atât e de sarbădă viața!“, îi spunea lui Ursuleac bon-vivantul saloanelor, „atât e de sarbădă! N'am găsit nici un farmec în viața dusă până acum. Proză — vorbe de spirit — jonglerie de idei — gimnastică de mai-

muțe — spirit de dragul spiritului — atât sunt de sătul de traiul purtat, încât îmi vine să-mi scriu scrisoarea de adio, ca Petroniu lu Nero, stii, din „Quo vadis“, Ursuleac, din romanul cetit de tine în nopțile de iarnă.“

— „Asta va fi mai ușoară!“, își zise Ursuleac și puse mâna pe o cruce mai mititică. Dar de unde? Dacă da să o asamene cu crucea sa — i se părea mai grea crucea asta cu mult.

— „A cui e?“, întrebă el pe Christ.

— „Uită-te bine“, zise Christos și-i arătă pe Elena Aici stete Ursuleac buimăcit, nu-i venea să-și creadă ochilor... dar era ea, ea, pe care o urmărise el de câteva ori cu priviri de lup flămând, pe când îi trecuse pe din-ainte într-un faeton de gală, picior peste picior cu servitorul galonat la spate. Așa sta și o recunoască, dar, totuși, era ea, cu toate că ochii-i căzuseră în orbite, cu toate că pleoapele îi erau obosite și obrajii scofăliciți și hainele ca vai de ele.

— „O să moară ntr'un spital. A trăit prea bine“, zise cineva, în dosul lor.

Nu mai era ea, spre care se doarea Ursuleac cu toată fantazia sa nepo-

tolită, în brațele căreia spera, cel puțin în gând, să uite toată amărăciunea vieții acesteia.

— „Repede, alta“, ceru Ursuleac, și Christ îi ajută să încerce altă cruce. Umerii i se încovoiau de greutatea ei. De sigur e a unui făcător de rele, a unui ucigaș de tată, de mamă, de soră!

— „Nu, Ursulene“, zise Christ, cetindu-i gândul, nu-i așa! E o mamă. O mamă, pe care ai invidiat-o tu odată. Îți aduci aminte?“

Și apărui mama. Era cu un băiețel în brațe. Slab, pipernicit. Ea, pe care vruse să o aibă Ursuleac de nevastă, darpe care n'a putut-o duce'n fața altarului, fiindcă n'ar fi avut cu ce să potolească două guri flămânde. Ea, care s'a căsătorit și de care credea el că trăiește lumea dalbă, căsnicia visată de el în ceasurile sale de înălțare sufletească. „Ni-e bolnav copilul, omule!“, striga mama, „scapă-l, scapă-l!“

— „Asta-i fericirea casnică?“ surăse dureros Ursuleac și-și acoperi fața.

— „Tot am să găsec ceva“, își zise el.

— „Alege“, zise Christ, „sunt atâtea cruci aici!“

A dat Ursuleac de una — care părea învieșmântată în aur. Poleul acesta îi lua vâzul. S'a apucat să o ridice, dar opintea i-a fost zadarnică. Cine poate purta o cruce atât de grea?

— „E a unui poet, Ursulene!“ întrepruse Christos întrebarea.

— „Poet?“

— „O, crezi că e atât de ușor să așterni pe hârtie ceea ce simțеști inima ta?“

Ursuleac invidiase adeseori pe poezi. Pe acesta, care apărui tocmai înaintea sa, îl invidiase din greu. Crezuse că era un exemplar de lux al omenirii, că trăiește numai din ambrozie.

— „Greu, greu mă frământ!“ se tânguia poetul.

„De-ai știi cât mă sbucium, ca să dau o palidă, foarte palidă expresie a tot ceea ce doarme în adâncul sufletului meu! Și cât sunt de nemulțumit cu mine însumi! Nu, fătul tău sufleteș nu coresponde visurilor tale, îmi zic. Ești un cârpaci, ești un saltimbanc de bălciuri! Și cum aș dori, cum aș dori să-mi potolesc dorul acesta de a vedea, odată și-odată, întruchipată fantazia mea cea mai îndrăzneală... Dar nul

Cătră abonații noștri.

Cu 1 Iulie a. c. sa început un nou abonament semestral. Prin urmare apelăm la abonații noștri să-și înnoiască abonamentul, respective să-și achite taxele restante, pe cari le-am creditat cu multă răbdare.

Imprejurările critice prin cari trecem și cari se resimt și la editarea ziarului nostru, devin din zi ce merge tot mai grele. Ca să nu vorbim de altele, amintim numai că costul hârtiei de ziar s-a urcat dela începutul războiului succesive cu 60-70%. S-ar impune prin urmare în mod natural o **urcare a abonamentului**, pentru a face față multelor cheltuieli.

Cu toate acestea abținem **deocamdată dela o urcare a abonamentului, în schimb însă rugăm pe abonații noștri să-și achite anticipativ taxele de abonament și să facă propagandă în cercuri cât mai largi pentru unicul nostru organ cotidian național**, ca cel puțin în modul acesta, ne mai având de înregistrat taxe restante, să putem învinge greutățile materiale, cu cari ne luptăm.

Prețul abonamentului pe un an este de 24 cor., iar pe un 1/2 an 12 cor. Pentru România 40 lei.

ȘTIRI.

— 18 Iulie n. 1916.

Pentru fondul ziaristilor a trimis prin administrațiunea ziarului nostru d-l **N. Mihailă**, proprietar în Felkenyér 6 cor. Mulțumită.

Distincție. Afliam cu plăcere că profesorul liceului nostru din Brașov, d-l **Aurel Ciortea**, locotenent de gloate în reg. 24 de honvezi a fost distins cu recunoștința preainaltă — **Signum Laudis**. — Sincere felicitări!

Doi frați distincți pe câmpul de luptă. Afliam cu plăcere, că d-l **Mircea Cioran** stegar în bat. 28 de vânători a fost distins cu **medalia de argint pentru vitejie** cl. 2, iar fratele d-sale **Sabin Cioran**, sublocotenent în reg. 17 de artilerie cu medalia de recunoștință: **Signum laudis**.

Impăratul Wilhelm pe frontul anglo-francez. Din cartierul general german se anunță, că împăratul Wilhelm a petrecut în 18 l. c. din nou pe câmpul de luptă de lângă râul Somme, având consfătuiri cu șeful statului major, vizitând ambulanțele și distribuind cruce de fer între cei greu răniți.

La masa studenților „V. Onișiu” au mai contribuit: **D-l Voicu Hamsea**, protopresbiter în Lipova și soția sa Elena, întru amintirea iubitelui lor nepot **† Victor Rudnean**, fiul medicului pretorial Dr. Roman Rudnean și Veturia născ. Hamsea, 30 K., **DI Toma Giurgiu**, paroh în Purcăreni, cu prilejul împlinirii de doi ani dela moartea scumpului său fiu **† Dr. Iancu Giurgiu** 10 cor.

Primească generoșii donatori sincere mulțumite. **Direcțiunea mesei studenților.**

Sfidez soarta, nu mă dau bătut! Ca un Prometeu, îmi aștept vulturii să-mi mănânce inima și nu-mi plec fruntea!...
— „Mai departe!”, ziseră mâinile tremurânde ale lui Ursuleac. Se plimbau dela cruce la cruce. Ridicau, duceau pe umeri, cercau greutatea fiecăreia.

Și așa i-au defilat pe dinainte zeci și zeci de oameni. Un șir nesfârșit. Bogați și săraci, tineri și bătrâni, femei și bărbați, moșnegi și copii.
— „Fiecare își are crucea sa” îi răsuna în suflet lui Dumitru Ursuleac.

Ce n'ar fi dat el să găsească una, una singură mai ușoară? Să nu mai poarte crucea de care era sătul până peste gât!

Dela un timp a început să-și piardă cumpătul. Simțea că fiecare cruce are o greutate, pe care n'o vi sase el. Și totuși... îi licărea o speranță, o speranță blândă, un luminis de livadă, livadă verde, cu cîrrip de pasări, cu ape răcoase, unde să se tolănească el și să-și petreacă după pofta inimii,
Căutând el așa, mereu, fără de

Incendiul dela Tato se estinde în continuu. Din Atena se comunică, că incendiul dela Tato crește tot mai mult. Acum e periclitată deja și comuna **Kiphissia**. Focul a trecut eri și asupra pădurii **Chelidonon** și se îndreaptă spre Atena. Intre Atena și Larissa linia ferată s'a distrus pe o întindere de 7 kilometri. Peste noapte au fost transportați în spitalele din Atena 40 răniți, pe cari regele i-a vizitat. Mulți soldați au căzut victimă incendiului. Marea de flăcări i-a impresurat și nu au mai putut fi salvați. Numărul morților și răniților e cu mult mai mare, de cum se credea la început. Se vorbește de pustirea mai multor sute de oameni. Intre jertfe se numără și căpitanul de poliție **Marussi**, mai mulți ofițeri și sub-ofițeri, apoi comandantul gardei private formate pentru siguranța personală a regelui. Toți aceștia și-au aflat moartea între ruinele palatului regesc. Au mai murit apoi: colonelul **Delaport** și comandantul gardei, **Metaxas**, care atunci când a izbucnit focul se afla în castelul regi-nei **Olga**.

Șapte Greci refugiați din Turcia au fost deținuți fiind bănuți că ar fi autorii incendiului. Tot ce a fost de valoare în palat a putut fi scăpat la timp. Întâi s'a crezut că focul va ocoli mauzeul regelui **Gheorghe**, dar brazii din jurul lui încă au luat foc dintr-o dată, focul s'a estins apoi și asupra capelei și a prefăcut-o în cenăș. Prințul **Alexandru** s-a repezit în mauzeu, ca sa salveze rămășițele regelui, dar focul a început cu atâta furie, încât și prințul a ajuns în pericol de moarte și s'a putut salva numai cu ajutorul armatei.

Zeppeline de-asupra capitalei turce. Din Constantinopol se comunică, că acolo a produs o deosebită bucurie și admirație apariția unor Zeppeline de-asupra orașului.

Recvirarea clopotelor pentru armată. Conform ordinului ministerial Nr. 8506/1916 Prez. recvirarea clopotelor pentru scopurile armatei se va începe după 15.28 Iulie a. c. Recvirarea și demontarea se va efectui în conformitate cu dispozițiunile comunicate prin circularele consistoriale. La recvirarea clopotelor ca reprezentant al bisericii funcționează pretutindena conducătorul oficiului parohial și intrucât în filii sau în parohiile administrative nu ar putea fi de față însuș preotul respectiv, acesta este îndatorat a îngriji de substituirea sa prin o altă persoană, astfel ca în fiecare sat și cătun, unde este biserică, să se știe persoana, care va fi îndreptățită să conlucre cu esmii militari la recvirarea și demontarea clopotelor.

Pentru ocuparea postului de prefect în convicțul Asociațiunei pentru cultura poporului român din Sighet — **Marmarossziget** se publică concurs. Intre concurenți vor avea preferință candidații de profesori, preoți și teologii absolvenți. Pe lângă cvartir și proviziune întreagă se va da pe anul școlar o remunerațiune de 500 coroane, eventual se vor lua în considerațiune și alte dorințe ale concurenților. Cere-rile să se trimită vicarului **Tit Bud** în Marmarossziget, până în 30 Iulie stil n.

Anunț. În farmacia mea e vacant postul de aspirant (practicant). Reflectanții (pot fi și dsoare) cu maturitate gimnazială să se prezenteze în persoană pentru informații etc. — Caut și un Magistru pentru substituiri pe câteva săptămâni. **Dumitru Banciu**, farmacist Săliște. 3—5

preget, ca un bolnav dus de o idee fixă — dete de o cruce. O luă în spinare. Par'că era mai ușoară! Da, dacă o cântărea cu brațele, și dacă o asemăna cu celalalte, par'că, par'că era ceva mai ușoară — nu mult — dar totuș.

— „Asta-i-luc...” zise el repede, hotărât, mântuitorului.
— „Bine, Ursulene, fie voia ta”, zise Christ, surizând. „Dar știi tu ce-ai ales? E crucea ta! Crucea, pe care o disprețuiai, crucea, cu care te simțeau nefericit!”

Nu putea să rostesească nici un cuvânt funcționărașul. Amestecase crucele și-acum, din întâmplare, i-a fost dat să afle că crucea, crucea vieții sale, nu e nici pe departe atât de grea ca a celorlalți muritorii!...

— „Valea lacrănilor, Ursulene,” îi mai zise Christ, privind blând și trist spre dânsul, „valea lacrănilor! — Fiecare — își are crucea pe pământ!”...
Din noaptea aceea se zice că n'a mai cântit Ursuleac împotriva sorții...
Iulie 1916.

Ilie Marin.

Atragem atențiunea asupra înseratului concertelor din grădina restaurantului „Coroană”. 3—3.

In numele tuturor rudeniilor, aduce-m cu inima îndurerată la cunoștința tuturor prietinelor și cunoscuților, că mult iubita noastră: fca, soră, verișoară, mătușe și cumnată,

Speranța Dogariu,

a încetat din viață astăzi la orele 10 seara.

Inmormântarea va avea loc Miercuri în 19 Iulie n. la orele p. m. din casa proprie Satulung în cimitirul dela biserica Sf. Adornairi din Satulung.

Dumnezeu s-o odihnească!
Satulung la 17 Iulie n. 1916.
Jalnica familie.
In loc de ori ce anunț special.

Proprietar:

Tip. A. Mureșianu: Branisce & Comp
Redactor responsabil: **Ioan Lacea.**

Publicațiune.

Eforia școalelor centrale gr. or. române din Brașov arăndează pe timp de șase ani, începând din toamna anului curent:

a) Stupina școalelor așa numită „Cristurianu”, aflătoare pe hotarul Brașovului, în mărime de circa 19 jug. 972 st., pe care se află case, grajduri și șură în stare bună.

b) 13 jug. pământ de arătură comasat imediat în fața Stupinei sus amintite.

c) Parcela de pământ Nr. 6712 în estenziune de 1 jug. 546 st. aflătoare în apropierea casarmei de honvezi, care parcelă se poate folosi și ca loc de magazin.

d) Parcelele Nr. 8840 și 6732 una lângă drumul gării mari și cealaltă lângă drumul către Dârste, în estenziune de 1323 st.

e) Parcela Nr. 8820 lângă gara cea mare în estenziune de 1268 st. Arândarea se face pe bază de oferte în scris, cari vor avea să conțină vadiu de 10% dela suma oferită și declarațiunea, că oferentul cunoaște condițiunile de licitare și se supune lor. Terminul ultim pentru prezentarea ofertelor este: **15.28 Iulie 1916**. Condițiunile de arendare se pot vedea în cancelaria Eforiei școlare.

Brașov, în 30 Iunie 1916.
Eforia școalelor centrale gr. or. române din Brașov.

„Crișana”,

Instițut de credit și de economii societate pe acții, Brad

Concurs.

Pentru ocuparea postului de casar la centrala instițutului Crișana din Brad, să publică concurs cu termen până la 1 Aug. st. n. 1916.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

- a) Salar fundamental K. 1600.—,
- b) Bani de cvartir „ 400.—,
- c) 15% adaus de scumpete după salarul fundamental și alte 15% adaus de scumpete pe timpul cât ține război,
- d) tantiema statutară și
- e) 6 cuincenale de câte 10%, calculate din ziua definitivării.

Dela reflectanți să recere ca să dovedeasă că au absolvat o școală comercială cu examen de maturitate, sau că au vre o altă școală analoagă și că până acum au fost angajați la vre-un instițut de bani ca funcționar de bancă.

Cassarul va avea să depună o cautiune în bani gata de K 3000, sau hârtii de valoare acceptabile în mărimea cautiunei amintite.

Noal casar după un an de probă va fi definitivat și luat în șirul funcționarilor cu drept de pensiune.

Concurenții sunt rugați, intru cât le este posibil, să-și prezente cererile în persoană.
1—3 **Direcțiunea.**

Nr. Mag. 13284/916

Publicațiune.

Facem cunoscut următorul ordin emis de Dnul Vicecomite al Comitatului Brașov.

Nr. 5198 916 Dela Viceșpanul Comitatului Brassó.

Fiindcă din lipsă de carne de porc, care tot mai tare crește, prețurile și a celorlalte soiuri de carne se urcă intrun grad neașteptat, de aceea—ascultând și cercurile interesate — mă simt îndemnat, în interesul publicului consumator, a stabili prețurile pentru carnea de vițel în modul următor:

Pe teritoriul comitatului Brașov cu ocaziunea vânzării în mic pentru 1 kg.

- Partea dinainte 6 cor.
- Partea dindărapt 6 „ 40 fil.
- Ficat de vițel 4 „

adauc de greutate la cumpănă e interzis.

Pentru o plumână (după greutate) 2 cor. 50 fil. până la cel mai mult 4 cor. 50 fil.

Publicul onor. se face atent în mod potrivit și usitat la aceea, ca fiecare om carele ar vinde sau ar cumpăra carne de vițel mai scump decât sunt aci statorite prețurile, se va pedepsi în sensul Art. de lege IX ex 1916.

Brassó, în 19. Iunie 916,
Ludwig Servatius
Vicespan.

În sensul ordinațiunei prezente toți măcelarii și toți vânzătorii de carne de pe teritoriul orașănesc au se afișeze lista prețurilor amintită — legalisată de căpitanul polițienesc — în halele lor de vânzare și încă intrun loc bine vizibil iar vânzătorii și cumpărătorii au să se țină strict de prețurile statorite.

Brassó, în 12. Iulie 1916.
Magistratul orașănesc.

In filecare seară Concert în grădina

Restaurantului „Coroană” a orhestrei cu renume, condusă de primașul diplomat

George Dicu.

Inceputul la 8 oare seara. 3—3 Intrarea liberă.

Incepând de astăzi 18 Iulie și mâine se vinde în S.rada Hirscher Nr. 26 un vagon cu vase de porcelan **Karlsbad** colorate, aurite și albe.

Tot felul de vase pentru restaurante și cafenele.

Un comis

specialist în manufactură) se preferă) află loc la firma **Ioan Comșa et fiu, Szelistye** (com. Szeben). 2—5.

Subscrisa se recomandă, ca mijlocitoare la cumpărarea și vânzarea de Case, pământuri, Vile, grădini, precum și prăvăli și locuințe. Serviciu real.

Marie Friedmann
Șirul livadei Nr. 2 Tel. 45.

ABONAȚI GAZETA TRANSILVANIEI.

Prin noi înși-ne! Deviza: Labor omnia vincit.

BANCA GENERALĂ de ASIGURARE, SOCIETATE PE ACȚII în SIBIIU--NAGYSZEBEN.

Fondată în anul 1911 de toate băncile române din patrie.

Capital acționar Cor. 1,200,000.— Daune pătite Cor. 203.000 —
Reserve de capital „ 31,209.52 Reserbele asiguraților „ 314.808 —

Primește asigurări asupra vieții după toate modalitățile, precum:

- 1) Pentru caz de moarte, cu plătire continuă de premii, sau odată pentru todeauna;
- 2) Pentru caz de moarte asigurând două vieți;
- 3) „ „ „ „ cu plătire limitată de premii;
- 4) „ „ „ „ și viață, în toate combinațiunile:
a) cu plățirea capitalului asigurat odată,
b) „ „ „ „ în două jumătăți,
c) „ „ „ „ după a capitalului asigurat,
d) „ „ „ „ premiilor scăzând în mod constant,
e) „ „ „ „ progresiv,
f) „ „ „ „ rentă de invaliditate,
g) „ „ „ „ educațiune pentru orfani,
h) „ „ „ „ bătrânețe, — și
i) „ „ „ „ rebonificare de premii.
- 5) Asigurări de zestre și capitațuri de etablare pe termen fix, precum și tot felul de asigurări asupra vieții și de roate imediate sau amânate, etc. etc.

Primește asigurări contra daunelor de foc pentru

- a) edificii și mobiliar,
- b) pașale economice,
- c) nutrețuri și produse agricole,
- d) magazi de lemne, lemne de foc în stânjini, păduri etc.
- e) s abilitamente industriale, mori, mașini agricole, automobile etc.

Primește asigurări contra daunelor de furt prin efracție:

- a) la bănci,
- b) prăvălii și ori-ce firme comerciale,
- c) case private, vile etc.
- d) asigurări contra daunelor de jaf etc.

Primește asigurări contra daunelor de grindină precum și tot felul de asigurări cultivate indeobște.

Toate asigurările se pot contracta prin mijlocirea băncilor românești, a preoților, învățătorilor și a bărbaților de încredere din toate comunele, deasemenea la agenturile principale precum și la Direcțiunea societății în

SIBIIU-Nagyszobon, edificiul „ALBINA”.

